

ПОЗАКЛАСНА РОБОТА

Людмила КИРИЛЕНКО,

провідний бібліотекар ДПТНЗ «Бородянський професійний аграрний ліцей»

Людмила РАФІКОВА,

викладач ДПТНЗ «Бородянський професійний аграрний ліцей»

**«УКРАЇНСЬКІ ЗВИТЯЖЦІ.
ІСТОРИЧНА ПОДОРОЖ У ЧАСІ.
СЛАВЕТНІ ІМЕНА УКРАЇНИ».**

**РЕСПЕКТ-ЗУСТРІЧ У ЛІТЕРАТУРНІЙ ВІТАЛЬНІ
З СЕРГІЄМ СОКОЛОВИМ, ВОЛОНТЕРОМ, ВОЇНОМ ЗСУ.**

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ

«ІСТОРІЯ В МОМЕНТАХ. УКРАЇНА/МОСКОВІЯ»

(сл. 2) Мета: нагадати здобувачам освіти, хто ми є – українці, звідки походимо, факти з історії України та московщини; з'ясувати, хто такі малороси та чому дехто з нас досі вірить у міфи про так зване «братерство» з московитами; виховувати любов до України, бажання все зробити, щоб вона перемогла у війні з РФ та стала успішною, познайомивши з книгою Сергія Соколова.

Обладнання. Книжкова виставка «Україна незламна»; комп'ютер, проєктор, мультимедійна презентація.

Випереджувальні завдання. Підготувати читців, здобувачів освіти – учасників презентації книги.

Перебіг заходу

(сл. 3) Бібліотекар. Шановне товариство! Сьогодні в нашій літературно-мистецькій вітальні ми проводимо респект-зустріч із Сергієм Соколовим, волонтером, воїном ЗСУ за його книгою «Історія в моментах. Україна/московія». Тема зустрічі «Українські звитяжці. Історична подорож у часі. Славетні імена України». То ж налаштуймося на серйозну розмову.

(сл. 4) Перед нами незвична книга, матеріал якої спрямований на те, щоб після його прочитання й опрацювання ви змогли відповісти, в першу чергу, собі на такі запитання:

- Що для тебе Україна?
- Звідки ми походимо?
- Що ми знаємо про свою історію та ідентичність?
- Хто такі малороси?
- Чому дехто з нас досі вірить у міфи про так зване «братерство» з московитами?
- До якого рівня суспільства ми бажаємо дорости?
- Що ми вже зробили і що нам треба ще зробити для своєї рідної країни, щоб вона стала успішною?

Погодьтеся, ці та інші запитання стоять нині як виклик перед нами й усім нашим суспільством.

Ми можемо жити звичайним життям середнього споживача, думати лише про себе, заробляти гроші, не звертати уваги на світ навколо. Але 24 лютого 2022 року до нас увірвалася війна, яка не розбирала, що руйнувати та кого забрати із собою на той світ...

(сл. 5) Ця книга присвячена Сергієм Соколовим усім бійцям, які загинули, подарувавши нам шанс на життя; добровольцям, які першими стали оборонною стіною перед агресором; усім військовим ЗСУ; волонтерам, небайдужим українцям – тобто, всім захисникам України та тим, хто прийде їм на зміну. Адже «нація, що не шанує своїх героїв, стоятиме на колінах перед ворогом» (Анатолій Трофименко).

(сл. 6) (Ушанування полеглих хвилиною мовчання)

Лицеїст.

«Не минайте ані титли,
Ніже тії коми,
Все розберіть... та й спитайте
Тойді себе: що ми?»

Тарас Шевченко

(сл. 7) Лицеїстка. Це ми 1000 років тому пліч-о-пліч з князем Святославом Хоробрим захищали нашу землю від печенігів, хазарів та інших сусідів-агресорів.

(сл. 8) Лицеїст. Це ми 700-800 років тому разом із нашими Галицько-Волинськими князями боролись проти Золотої Орди («матері» майбутньої Московії) й зупиняли її на підступах до Європи.

(сл. 9) Лицеїстка. Це ми 400 років тому разом з непереможним Петром Сагайдачним брали Константинополь та Москву, а згодом, разом з Богданом Хмельницьким, підняли найбільшу визвольну війну Українського народу проти польсько-шляхетського гніту.

(сл. 10) Лицеїст. Це ми 250 років тому під проводом Максима Залізняка та Івана Гонти до останньої краплі крові стояли в Холодному Яру.

(сл. 11) Лицеїстка. Це ми в 1840 році зачитувалися «Кобзарем» Тараса Шевченка й відновлювали свій український національний дух.

(сл. 12) Лицеїст. Це ми на початку ХХ сторіччя разом з Миколою Міхновським та Євгеном Коновальцем воювали та боролися за незалежність України всіма можливими та неможливими засобами, навіть розуміючи безвихідь своїх по-справжньому героїчних вчинків.

(сл. 13) Лицеїстка. Це ми в 1930–1940 роках разом зі Степаном Бандерою, Романом Шухевичем та іншими лицарями української нації давали супротив двом величезним імперіям, які розділили між собою всі країни Європи, в тому числі й нашу Батьківщину.

(сл. 14) Лицеїст. Це ми в 1950–1980 роках усіма силами протестували проти диктаторсько-тиранічного режиму, допомагаючи нашим побратимам – дисидентам та іншим неправомірно засудженим, які заповнювали українську інтелектуальну прогалину – і на волі, і в ув'язненні.

(сл. 15) Лицеїстка. Це знову ж ми організували й провели перший Майдан – «На граніті» – в 1990 році, утверджуючись на незалежність нашого народу від ненаситної імперії, продовжили цю епопею Помаранчевою Революцією в 2004-му та Революцією Гідності в 2014-му.

(сл. 16) Лицеїст. Це ми боронимо свою землю від кремлівського окупанта, який забруднив своїм кривавим чоботом українську землю.

(сл. 17) Лицеїстка. Це ми гинемо у тій війні і лежимо в землі на полі бою, присипані попелом майбутніх перемог.

(сл. 18) Лицеїст. Та це ми проводжаємо наших героїв в останню путь і, співаючи «Плине кача», дивимось в очі матерям загиблих побратимів та хочемо себе там знайти.

(сл. 19) Лицеїстка. І це ми, проходячи крізь усі випробування і викарбовуючися, відбудовуємо нашу країну та стаємо нацією!

(сл. 20) **Ліцеїст.** Нам життєво необхідно знати історію України як конституцію буття нашого народу!

(сл. 21) **Ведуча 1.** Нам потрібно знати, що назва «Україна» виникла ще в XII сторіччі (1187 рік – Іпатіївський список Руського літопису) й означає «окрема територія», власне – «країна». Далекими пращурами нашої землі є трипільці (IV–III тисячоріччя до н.е.), з часів життєдіяльності яких до нас дійшла культура побутових керамічних виробів та славнозвісних хат-мазанок.

(сл. 22) Скіфи, сармати-роксоляни, кіммерійці, гуни та інші народи також додали свого в історію нашого краю. Знайдена на Дніпропетровщині Пектораль скіфського царя IV-го тисячоріччя до н.е. доводить про життя на наших теренах давніх народів, спадщину яких ми несемо в майбутнє.

(сл. 23) Ну й, звичайно, індосвропейський етнос – слов'яни, генний код яких ми носимо дотепер, позначився на формуванні української нації: поляни, древляни, сіверяни, уличі, дуліби – волиняни, білі хорвати, тиверці. І ми не будемо плутати братерство наших слов'янських пращурів з братерством пращурів московитів – угро-фінських племен.

(сл. 24) **Ведуча 2.** У світі досі не усвідомлюють, що являє собою та субстанція, яка називає себе «російською федерацією». Незнання історії, а тим паче, нехтування нею завжди призводило до потворних суспільних катаклізмів, а тепер призвело й до воєнних злочинів.

(сл. 25) У давні княжі часи, коли у світі утверджувалися національні держави, на нашому овиді фігурували дві потужні імперії – Візантія і Русь.

(сл. 26) На теренах між Окою й Волгою відомою військово-організаційною структурою була Золота Орда. 1277 року хан Золотої Орди Тимур Мінглей, розуміючи, що набігами не утриматися, вирішує створити державну структуру в улусі Москва. Звідти і назва – Московське князівство. До нього хан приєднав близько 50 племен – тюркських, монгольських, іранських, угро-фінських. Їх усі неможливо запам'ятати, але постійно згадувати треба: весь, смь, карели, меря, мордва, мурома, мокси, чуваші, чемериси, комі, пермь, печора, ямь, зимигола, корсь, нарава, ліб, кипчаки, кингіт, сіджиут, чечили, іграки, киргизи приуральські, черкеси, огузи, тухси, ячма, чуруки, болгари волзькі, буряти, чукча, тува, досить чисельні племена монгольського еміра Хушитай, еміра Байку...

Були племена, які не хотіли йти в те утворення. Так був повністю знищений найчисленніший народ юкагірів, які не воліли розчинитись у тому котлі. Волелюбні чукчі аж до середини XIX ст. чинили відчайдушний спротив «собірателям».

(сл. 27) 1721 року Пьотр I перейменував «Московское княжество» у «Русскую імперію», вкравши назву в Києва.

(сл. 28) У 1922 р. те московське князівство назвалося «советським союзом», а 1991 р. – «російською федерацією».

То де ж там слов'яни? Де там росіяни? Що спільного вони мають з українцями?

(сл. 29) Ментальна особливість тюркської орди – не тільки поневолення та грабунок, а знищення людей, житла, виробництва. Нині світ знає про знищення Бучі, Ірпеня, Гостомеля, (сл. 30) Бородянки, Маріуполя, інших українських міст і сіл. (сл. 31) Світ знає про знищення дорослих, включно з дітьми.

(сл. 32) **Ведуча 1.** Були в історії нашого народу й князівські роди.

Олег, названий Віщим – перший князь Київський, виходець із варягів. Підпорядкував своїй владі племена по Дніпру, у 907 році здійснив похід на Царград, уклав вигідний договір про торгівлю. Був упевнений, що «Київ буде матір'ю городів руських».

(сл. 33) Ігор – великий князь Київський, син Рюрика. Установлював тісні військово-політичні зв'язки з Константинополем. Його володіння простягалися до Кавказу і Таврійських гір.

(сл. 34) **Ведуча 2.** Ольга – княгиня Київська, дружина князя Ігоря. Першою на київських землях особисто прийняла християнство.

(сл. 35) Святослав (Ігорович) Хоробрий – знищив хазарський каганат, який постійно здійснював напади на землі Київського князівства (усіх ворогів попереджав про битву фразою «Іду на ви»). Територію держави розширив від Поволжя аж до Болгарського царства. «Се чистий запорожець на Київським столі» – так схарактеризував його Михайло Грушевський.

(сл. 36) Ведуча 1. Його син князь Володимир (а не Владимир), перший за походженням український князь, хреститель Русі, об'єднав усі східно-слов'янські племена в одну державу – найбільшу за територією в Європі. Увів і власний платіжний засіб – гривню, запровадив першу прикордонну службу. **(сл.37)** Прийняв християнство й узяв християнський шлюб із візантійською принцесою Анною. Візантійські священники охрестили воду Почайни, землю, людей. Це дуже важливо, бо християнство неможливе без виконання таїнств, зокрема – Таїнства Хрещення. Через Київ обряд передався на інші українські землі, води, людей. Почалася нова епоха в історії державного й суспільного життя Русі – України.

Ведуча 2. Такого дійства, як обряд Хрещення, в Московії не було. Московити перейняли християнство з Києва, який називають для себе «другою Візантією». Так, їм потрібні наші території та природні багатства. Але без історичної ролі Києва як їхнього центру Хрещення їх не існує. Адже це територія іншого народу, слов'янського. Вони ж тюрки. Тому й розв'язали цю війну, їм треба підкорити Київ і вбити всіх українців. Як сказав один їхній «священник» – «перерізати горлянки».

Немає такого народу – «русскій народ». Проти нас воюють чеченці (кадирівці), буряти, інші, а у всіх в паспортах записано: «русскій». Шойгу – із народу тува, Лавров – вірменин з Грузії, патріарх Кіріл (Гундяєв) – мордвин.

(сл. 38) Ведуча 1. Ярослав Мудрий – найбільш освічений князь і великий дипломат, розбудовував найбільші міста Русі, збудував Софіївський собор і відкрив там бібліотеку, заснував Києво-Печерську лавру.

(сл. 39) Його називали «тестем Європи»: п'ятьох доньок видав заміж за іноземних королів. За X – XIII сторіччя члени сімей київських князів та руської знаті мали 83 шлюби з представниками західноєвропейських еліт та 12 – із членами сімей візантійських імператорів.

Україна-Русь залишила нам величезний пласт для інтелектуального розуміння, яким чином відбувався успішний розвиток нашої держави, що повинно становити міцний фундамент для подальшого розвитку вже сучасної української держави.

(сл. 40) Такими ж державними діячами були й Данило Галицький, Лев Данилович тощо.

Ведуча 2. І український народ, і московитський має свої звичаї, традиції, культуру, що крізь віки сформували в кожного свій особистий менталітет – протилежний за змістом або просто різний. Про це свідчить і ця ілюстрація **(сл. 41)**.

Особливо ми повинні пам'ятати про величезну козацьку спадщину та імена українських лицарів слова і шаблі, які 300 років боролися за козацько – гетьманську українсько-русинську державу. Уперше спогади про козаків з'явилися в кінці XV сторіччя.

(сл. 42) Перший організатор козацьких загонів Остафій Дашкевич наводив страху як на татар, так і на московитів.

(сл. 43) А в 1550–1555 роках князь Дмитро (Байда) Вишневецький будує на острові Хортиця Запорозьку Січ – політичний, військовий центр козацтва. «Моя хата з краю – ворога першим зустрічаю» – звучала козацька говірка, яка означала, що в перших домівках жили найдосвідченіші козаки, які при нападі першими бралися за зброю й давали відсіч.

«Моя хата з краю – нічого не знаю» – тільки так могли переказати козацьку фразу на свій лад рабські московити.

(сл. 44) Ведуча 1. До речі, сутність вільних духом українців в одній картині «Запорожці пишуть листа турецькому султанові» та рабів – московитів з галерою – у другій «Бурлаки на Волзі», дуже вдало зобразив художник Ілля Рєпін ще в XIX сторіччі. На першій картині видно кольори згорнутих козацьких прапорів – жовто-блакитний та червоно-чорний.

(сл. 45) Не забуваймо й про великі подвиги гетьмана запорожців Петра Конашевича-Сагайдачного, який не лише здійснював успішні походи на Кримське ханство та морські на Османську імперію, а й провів дуже вдалий похід на Москву в 1618 році. Якби не домовленість московського царя з польським королем, то Москва була б знищена ще в ті часи і доля України могла б скластися інакше. Нашим пращурам треба було тільки довести справу до кінця... Ось тому сьогодні, коли доля знову випробовує нас, ми мусимо це зробити на фронті.

(сл. 46) Ведуча 2. Нашим великим пращуrom є й Богдан Хмельницький, який провів найбільшу і найтривалішу національно-визвольну боротьбу за незалежність України від польського гніту (1648–1654 рр.).

І хоч він був підписантом Переяславських угод з московитами, та будемо впевнені, що там жодного слова про повну колонізацію України Московією не було прописано і не могло бути!!! І ніхто не підписував і не підписує зараз договори на 350 років! Так само вони не дотримуються Договору «Про співробітництво» від 1992 року і Договору від 1997 року, де визнають нашу територію, та Будапештського меморандуму від 1994 року, де виступають її ж гарантами.

(сл. 47) «Договір з Росією не вартий і паперу, на якому він написаний», як сказав Отто фон Бісмарк, німецький державний діяч. Ось тому нам, українцям, треба вийти, нарешті, з московитських міфів і легенд, вигнати їх зі своєї території та дотримуватися українських законів й інтересів у всьому...

(сл. 48) Ведуча 1. Ми також виділяємо діяльність гетьмана Івана Мазепи, який за 22 роки гетьманування проявив себе як справжній патріот і дипломат. По можливості він керувався інтересами України. Безчинства ж московитів змусили його підписати військовий договір з Карлом XII.

(сл. 49) За те, що вся Україна в 1708 році купалася в крові (Батурин), «подякуємо» зраднику полковнику на прізвище Ніс, який прагнув вищої влади і привів московитів у місто потаємним шляхом. Також перед Полтавською битвою за роздані Пьотром I у власність козацьким старшинам землі як на території України, так і в Московії, регалії, статуси (тобто, їх купили!), добра половина полковників і старшин відвернулась від Івана Мазепи. Саме такі зрадники – зросійщені українці – й називаються малоросами дотепер. На жаль, вистачає таких і сьогодні.

Ведуча 2. Московська держава саме після цієї битви знищила інститут гетьманства, зруйнувала Запорозьку Січ та закріпачила українців.

(сл. 50) правонаступником Івана Мазепи став «гетьман в еміграції» Пилип Орлик – автор першої в Європі Конституції, дуже освічена людина, який знав 12 мов і до кінця своїх днів проводив максимально можливу діяльність для об'єднання всіх частин України в одну державу. «Природнім правом є визволятися від гноблення і потрудитись, щоб повернути те, що несправедливістю та переважно силою було у нас забрано» (Пилип Орлик). Як актуально звучать ці слова й сьогодні!

(сл. 51) Ведуча 1. Передісторією ж спалення (знищення) Запорозької Січі стало повстання проти польської влади під проводом козаків Івана Гонти та Максима Залізняка, описане Тарасом Шевченком у творі «Холодний Яр».

Ліцеїст.

В Яру колись гайдамаки
Табором стояли,
Лагодили самопали,
Ратища стругали.
У Яр тойді сходилися,

Мов із хреста зняті,
 Батько з сином і брат з братом...
 ... над Яром
 Залізник витає
 І на Умань позирає,
 Гонту виглядає

(сл. 52) Ведуча 2. Після захоплення Умані українцями московські війська на прохання польського короля, про що козакам не було відомо, виманивши на переговори лідерів руху, схопили їх. Так само й у березні 2014 р. московити запросили представників Правого Сектора на «переговори» й біля кордону викрали Миколу Карпюка. У них історія повторюється. Вчоргове бачимо справжнє слово і мотив москаля.

(сл. 53) Ведуча 1. Московити згодом не тільки придушили повстання гайдамаків і стратили всіх його ватажків, а й відправили тисячі козаків на каторгу до Сибіру. Останнього ж гетьмана Запорозької Січі Петра Калнишевського відправили на Соловецькі острови майже на три десятиліття, де він і помер на 111 році життя.

А нам залишилася добра пам'ять про своїх пращурів – справжніх лицарів, які прославили Україну по всій Європі та далеко за її межами.

Лицеїстка.

Усе прийму, бо що було-було.
 Вклонися Січі, вірний мій товариш.
 Життя – мистецтво, а не ремесло.
 Раз проспівав – назад не проспіваш.
 Чи слід лишу, чи в забуття порину?
 Надіюся, хоч, може, без надій.
 Лиш ти, мій болю, ти, моя Вкраїно,
 Живи в добрі, святись і молодись.

Борис Мозолевський

(сл. 54) Ведуча 2. «Історія не може забути, що до Петра I ті, кого ми нині звемо русинами, тоді називалися русами чи руськими, що їхня батьківщина була Руська земля чи Русь, а теперішні руси тоді були московитами і їхня батьківщина була Московщина. Москалі привласнили ім'я русинів, щоб надати собі очевидні права на володіння цим народом. Це змішування дало можливість москалям змішувати в єдинім спільнім імені росіян русинів – без сумніву, слов'ян, і москалів, слов'янство яких більш, ніж сумнівне».

Казимир Делямар, французький політик, дослідник слов'янського світу.

(сл. 55) Ведуча 1. XIX сторіччя відкрило для нашої нації визначні постаті, серед яких сонцедайною іскрою всього українства виблискує велич генія слова і пензля Т. Г. Шевченка, великі твори якого, як священний вогонь, запалили серця всіх українців, як того часу, так і нас – сучасників:

Борітеся – поборете.
 Вам Бог помагає!
 За вас правда,
 за вас слава
 і воля святая!

(сл. 56) Ведуча 2. А в Західній Україні ще один наш великий митець І. Я. Франко разом зі своїми однодумцями відстоював інтереси України і на політичному поприщі.

(сл. 57) У 1917 році Микола Міхновський та Симон Петлюра, розуміючи всю складність ситуації, вже повноцінно займалися організацією українського війська.

(сл. 58) Проте М. Грушевський і В. Винниченко 10 місяців видавали Універсали про підпорядкування РФ, коли ж видали Четвертий Універсал про самостійність України, було вже запізно – ворог стояв біля воріт і вчинив криваву бійню.

(сл. 59) А Гетьман Скоропадський і його оточення навіть розмовляли мовою московського окупанта, ми ж знаємо вже, що кордони держави закінчуються там, де закінчується мова.

Ведуча 1. Немає такого народу, щоб він був ідеальним, усі помиляються, а не помиляється лише той, хто нічого не робить. Ми ж зобов'язані проаналізувати весь той період спроб та помилок становлення державності й зробити належні висновки для нашого майбутнього.

(сл. 60) Після здачі українцями зброї Ленін і компанія перейшли до чіткої й послідовної політики нищення нашого народу як виду – етноциду під назвою голодомор.

(сл. 61) Сотні тисяч, мільйони українців загинули, не очікувавши такого державного терору щодо них. Побачивши величезний народний спротив, влада після голодомору 20-х років повторила його в 1932-1933 роках, у 1946-1947 рр. (сл. 62) Один із його організаторів Хатаєвич сказав: «Голод показав им, хто здесь хозяин». Пам'ятаймо загиблих, замучених голодом, що полягли від смертельної ненависті до нас від російської кривавої машини! Це знищення проводилось не в соціальному, а в політичному і національному плані, всіх українців, які були проти колективізації і радянської влади.

Вкрай необхідну допомогу, розкриваючи світу очі на правду, робила наша діаспора. Так само й сьогодні допомога наших побратимів із-за кордону є неоціненною!

Ведуча 2. Під час Другої світової війни ОУН приймає рішення наприкінці 1942-початку 1943 р. створити Українську Повстанську Армію (УПА), яка повинна була стати щитом оборони України від усіх тодішніх окупантів – німецьких і радянських. По закінченні Другої світової війни УПА не тільки не склала зброї, а й активізувала свої дії. Чекісти продовжили свою брудну роботу – знищували героїв, яких називали «ворогами народу».

(сл. 63) Російський блогер Олександр Тверської сказав: «А уявіть, якщо б Степан Бандера таке сказав: «Хлопці, я проти війни. Я домовився з більшовиками, просто зі Сталіном потрібен нормальний діалог, щоб він нас почув?» Був би він тоді Бандерою? Була би сьогодні взагалі Україна? Я впевнений, що треба вболівати на всіх рівнях з такою ж любов'ю до України і з такою ж ненавистю до ворогів України, як у Степана Бандери».

(сл. 64) Батька Степана Бандери, священника, й брата знищили німці в концтаборі. Степана Андрійовича вбив гебіст Сташинський в еміграції у 1959 році.

(сл. 65) **Ведуча 1.** Радянська влада в 1937 знищила цвіт української нації, який назвали Розстріляним відродженням, закатувала й гноїла в тюрмах шістдесятників; у 1979 р. цинічно вбила композитора й співака Володимира Івасюка; замовила й організувала вбивство Великого Українця В'ячеслава Максимовича Чорновола, який усе своє життя віддавав любові до України й усього українського, – московія завжди знищувала вільних людей через страх перед свободою, промиваючи мізки росіян з метою виникнення в них почуття ненависті та злості до нас, українців.

Ведуча 2. І якщо в сучасній історії, до 2014 року, імперія зла приховувала свої злочини, в т.ч. під грифом «секретно», то з моменту анексії частини території України вже відкрила свої справжні наміри. Тому якщо терористи складуть зброю, то закінчиться війна, якщо українські військові складуть зброю, то закінчиться Україна.

(сл. 66) Плем'я стає народом тоді, коли починає формуватись Пантеон Слави національних Героїв, котрі загинули в обороні основних прав і свобод НАЦІЇ. Кожен народ має свій Пантеон, де зберігаються останки національних героїв, але тільки Українська Нація вписала в цей Пантеон мільйони людей у двадцятому та двадцять першому сторіччі, котрі полягли в битві з московським антихристом... (сл. 67) Ми повинні вшановувати імена наших побратимів. «Історія – це особистості. Народ гуртується навколо національної ідеї, але носієм цієї ідеї завжди є особистість» (Анатолій Мокренко).

Ведуча 1. Народ не дав поставити Україну на коліна. Я вірю, що ми будемо потужною, сильною державою. Ми вже є в цілому світі символом свободи і перемоги в боротьбі за незалежність, за цивілізаційні цінності, за наші права і за наше життя. Ми будемо тією історично-політичною субстанцією, на якій триматиметься вся безпека

західного світу. Кожен з українців – неповторна особистість. Такий народ незламний, незнищений. Його здолати неможливо.

(сл. 68) Бібліотекар. Жорстока війна, яку ведуть проти нас московити, вкотре переписує світовідчуття часу, вкладаючи в голову зовсім інші сенси, цілі, надії та мрії, ретушуючи всю гаму кольорів життя, залишаючи лише фарби полярності. Війна і мир, смерть і життя, брехня і правда, ненависть і любов...

(сл. 69) Книга Сергія Соколова – не тільки джерело знань, а й емоцій. Вона може сп'янити й дати ілюзії, або, навпаки, отверезити.

Запрошуємо до слова нашого вельмишановного гостя!

Бібліотекар. Хочеться сказати панові Сергію, волонтеру, військовому, письменнику багато вдячних слів і побажань, компліментів та слів захоплення його позицією, чоловічою харизмою, неповторною вдачею. Хочеться побажати Перемоги, родинного щастя, прихильності долі на многії літа! Його слова звучать надактуально. Ми відчуваємо в них глибоку й безмежну любов до України... Пишаємося, що наша культура має гідних, талановитих і обдарованих, мужніх і ліричних, стоїчних і справжніх, як Сергій Соколов.

(сл. 70) Дякуємо, пишаємося і віримо в нашу Перемогу!

Слайд 1 ДПНЗ «Борodianський професійний аграрний ліцей»

«Українські звитязці. Исторична подорож у часі.
Славетні імена України».
Респект - зустріч у літературній вітальні з Сергієм Соколовим,
волонтером, військовим.
Презентація книги «Історія в моментах Україна/московія»

Людмила Кириленко,
провідний бібліотекар;
Людмила Рафікова,
класний керівник; група К-11

Борodianка, 2024

Мета: нагадати здобувачам освіти, хто ми є - українці, звідки походимо, факти з історії України та московщини; з'ясувати, хто такі малороси та чому дехто з нас досі вірять у міфи про так зване «братерство» з московитами; виховувати любов до України, бажання допомогти, щоб вона перемогла у війні з рф та стала успішною, познайомивши з книгою Сергія Соколова.

Слайд 2

Сергій Соколов -
волонтер, військовий, автор книги
«Історія в моментах. Україна/московія»

Слайд 3

Перед нами незвична книга, матеріал якої спрямований на те, щоб після його прочитання й опрацювання ви змогли відповісти, в першу чергу, собі на такі запитання:

- Що для тебе Україна?
- Звідки ми походимо?
- Що ми знаємо про свою історію та ідентичність?
- Хто такі малороси?
- Чому дехто з нас досі вірять у міфи про так зване «братерство» з московитами?
- До якого рівня суспільства ми бажаємо дорости?
- Що ми вже зробили і що нам треба ще зробити для своєї рідної країни, щоб вона стала успішною?

Слайд 4

Книга «Історія в моментах. Україна/московія» присвячена Сергієм Соколовим усім бійцям, які загинули, подарували нам шанс на життя; добровольцям, які першими стали оборонною стіною перед агресором; усім військовим ЗСУ; волонтерам, небайдужим українцям - тобто, всім захисникам України та тим, хто прийде їм на зміну

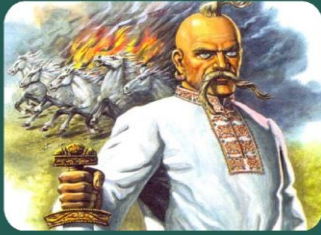
Слайд 5

ХВИЛИНА МОВЧАННЯ

Слайд 6

Це ми 1000 років тому пліч-о-пліч з князем Святославом Хоробрим захищали нашу землю від печенігів, хазарів та інших сусідів - агресорів

Слайд 7

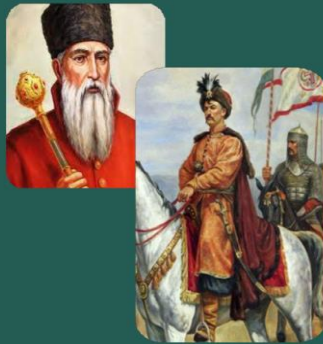

Це ми 700-800 років тому разом із нашими Галицько-Волинськими князями боролись проти Золотої Орди ("матері" майбутньої Московії) й зупиняли її на підступах до Європи

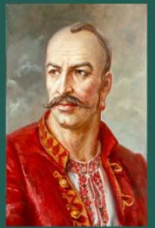
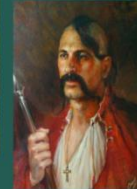
Слайд 8

Це ми 400 років тому разом з непереможним Петром Сагайдачним брали Константинополь та Москву, а згодом, разом з Богданом Хмельницьким, підняли найбільшу визвольну війну Українського народу проти польсько-шляхетського гніту

Слайд 9

Це ми 250 років тому під проводом Максима Залізняка та Івана Гонти до останньої краплі крові стояли в Холодному Яру

Слайд 10

Слайд 11

Це ми в 1840 році зачитувалися "Кобзарем" Тараса Шевченка й відновлювали свій український національний дух

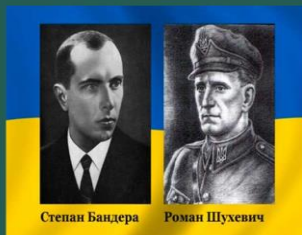

Це ми на початку ХХ сторіччя разом з Миколою Міхновським та Євгеном Коновальцем воювали та боролись за незалежність України всіма можливими та неможливими засобами, навіть розуміючи безвихідь своїх по-справжньому героїчних вчинків

Слайд 12

Слайд 13

Це ми в 1930 – 1940 роках разом зі Степаном Бандерою, Романом Шухевичем та іншими лицарями української нації давали супротив двом величезним імперіям, які розділили між собою всі країни Європи, в тому числі й нашу Батьківщину

Слайд 14

Це ми в 1950 – 1980 роках усіма силами протестували проти диктаторсько – тиранічного режиму, допомагаючи нашим побратимам – дисидентам та іншим неправомірно засудженим, які заповнювали українську інтелектуальну прогалину – і на волі, і в ув'язненні

Дисидентський рух

Це знову ж ми організували й провели перший Майдан – «На граніті» - в 1990 році, утверджуючись на незалежність нашого народу від ненаситної імперії, продовжили цю епопею Помаранчевою Революцією в 2004 - му та Революцією Гідності в 2014-му

Слайд 15

Це ми боронимо свою землю від кремлівського окупанта, який забруднив своїм кривавим чоботом українську землю

Слайд 16

Це ми гинемо у тій війні і лежимо в землі на полі бою, присипані попелом майбутніх перемог

Слайд 17

Та це ми проводжаємо наших героїв в останню путь і, співаючи «Плине кача», дивимось в очі матерям загиблих побратимів та хочемо себе там знати

Слайд 18

Слайд 19

І це ми, проходячи крізь усі випробування і викарбовуючися, відбудовуємо нашу країну та стаємо нацією!

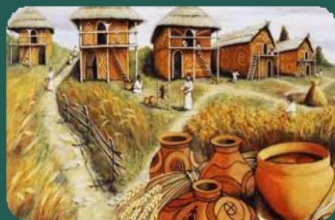

Слайд 20

Нам життєво необхідно знати історію України як конституцію буття нашого народу!

Нам потрібно знати, що назва «Україна» виникла ще в XII сторіччі (1187 рік – Іпатіївський список Руського літопису) й означає «окрема територія», власне – «країна». Далекими пращурами нашої землі є трипільці (IV – III тисячоріччя до н.е.), з часів життєдіяльності яких до нас дійшла культура побутових керамічних виробів та славновісних хат – мазанок

Слайд 21

Слайд 22

Знайдена на Дніпропетровщині Пектораль скіфського царя IV –го тисячоріччя до н.е. доводить про життя на наших теренах давніх народів, спадщину яких ми несемо в майбутнє

Ну й, звичайно, індоєвропейський етнос – слов'яни, генний код яких ми носимо дотепер, позначився на формуванні української нації: поляни, древляни, сіверяни, уличі, дуліби – волиняни, білі хорвати, тиверці

Слайд 23

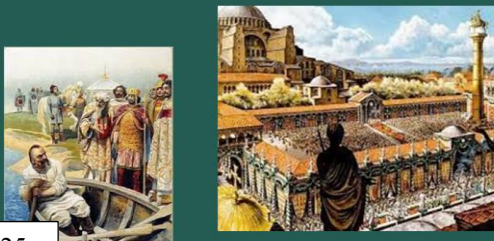

У світі досі не усвідомлюють, що являє собою та субстанція, яка називає себе «російською федерацією»

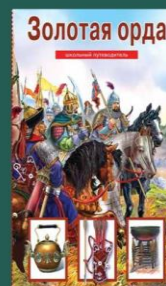

Слайд 24

У давні княжі часи, коли у світі утверджувалися національні держави, на нашому овиді фігурували дві потужні імперії – Візантія і Русь

Слайд 25

На теренах між Окою й Волгою відомою військово – організаційною структурою була Золота Орда. 1277 року хан Золотої Орди Тимур Мінглей, розуміючи, що набігами не утриматися, вирішує створити державну структуру в улусі Москва. Звідти і назва – Московське князівство

Слайд 26

1721 року Пётр I перейменував «Московское княжество» у «Русскую імперію», вкравши назву в Києва

Слайд 27

У 1922 р. те московське князівство назвалося «советським союзом», а 1991 р. – «російською федерацією»

Слайд 28

Ментальна особливість тюркської орди – не тільки поневолення та грабунок, а знищення людей, житла, виробництва. Нині світ знає про знищення Бучі, Ірпєня, Гостомеля, Бородянки, Маріуполя, інших українських міст і сіл

Слайд 29

Слайд 30

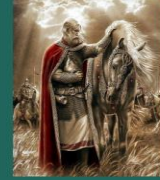

Слайд 31

Були в історії нашого народу й князівські роди.

Олег, названий Віщим – перший князь Київський, виходець із варягів. Підпорядкував своїй владі племена по Дніпру, у 907 році здійснив похід на Царград, уклав вигідний договір про торгівлю. Був упевнений, що «Київ буде матір'ю городів руських»

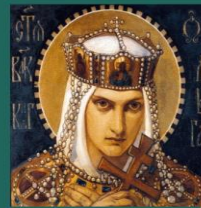
Слайд 32

Слайд 33

Ігор – великий князь Київський, син Рюрика. Установлював тісні військово – політичні зв'язки з Константинополем. Його володіння простягалися до Кавказу і Таврійських гір

Ольга – княгиня Київська, дружина князя Ігора. Першою на київських землях особисто прийняла християнство

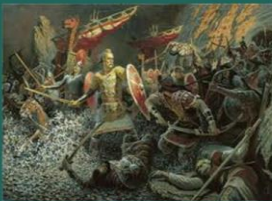

Слайд 34

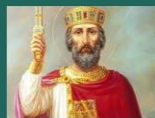
Святослав (Ігорович) Хоробрий – знищив хазарський каганат, який постійно здійснював напади на землі Київського князівства (усіх ворогів попереджав про битву фразою «Іду на ви»). Територію держави розширив від Поволжя аж до Болгарського царства

Слайд 35

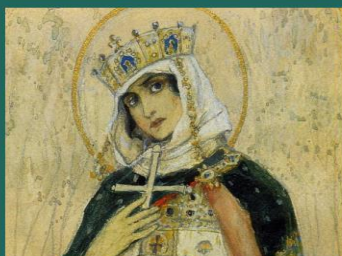

Його син князь Володимир (а не Владимир), перший за походженням український князь, хреститель Русі, об'єднав усі східно – слов'янські племена в одну державу – найбільшу за територією в Європі

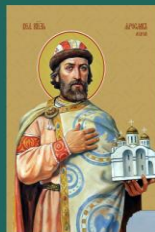
Слайд 36

Прийняв християнство й узяв християнський шлюб із візантійською принцесою Анною

Слайд 37

Ярослав Мудрий - найбільш освічений князь і великий дипломат, розбудовував найбільші міста Русі, збудував Софіївський собор і відкрив там бібліотеку, заснував Києво – Печерську лавру

Слайд 38

Ярослава Мудрого називали «тестем Європи»: п'ятьох доньок видав заміж за іноземних королів

Слайд 39

Державними діячами були й Данило Галицький, Лев Данилович

Слайд 40

Данило Галицький

Лев Данилович

Слайд 41

І український народ, і московитський має свої звичаї, традиції, культуру, що крізь віки сформували у кожного свій особистий менталітет – протилежний за змістом або просто різний. Про це свідчить і ця ілюстрація

Слайд 42

Остафій Дашкевич

Перший організатор козацьких загонів Остафій Дашкевич наводив страху як на татар, так і на московитів

Слайд 43

У 1550 – 1555 роках князь Дмитро (Байда) Вишневецький будує на острові Хортиця Запорозьку Січ – політичний, військовий центр козацтва

Дмитро Вишневецький

Слайд 44

Сутність вільних духом українців в одній картині «Запорозькі пишуть листа турецькому султанові» та рабів – московитів з галерею – у другій «Бурлаки на Волзі», дуже вдало зобразив художник Ілля Рєпін ще в XIX сторіччі

Слайд 45

Гетьман запорожців Петро Конашевич – Сагайдачний здійснював успішні походи на Кримське ханство та морські походи на Османську імперію, провів дуже вдалий похід на Москву в 1618 році. Якби не домовленість московського царя з польським королем, то Москва була б знищена ще в ті часи і доля України могла б скластися інакше

Слайд 46

Богдан Хмельницький, провів найбільшу і найтравматичнішу національно – визвольну боротьбу за незалежність України від польського гніту (1648 – 1654 р.р.)

Слайд 47

«Договір з Росією не вартий і паперу, на якому він написаний»

Отто фон Бісмарк

Іван Мазепа за 22 роки гетьманування проявив себе як справжній патріот і дипломат. По можливості він керував інтересами України. Безчинства ж московитів змусили його підписати військовий договір з Карлом XII

Слайд 48

Іван Мазепа

Карл XII

Слайд 49

Зате, що вся Україна в 1708 році купалася в крові (Батурин) «подякуємо» зраднику полковнику на прізвище Ніс, який прагнув вищої влади і привів московитів у місто потаємним шляхом

Слайд 50

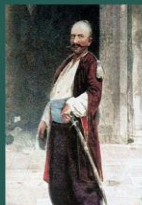

Пилип Орлик-автор першої в Європі Конституції

Передісторією ж спалення (знищення) Запорозької Січі стало повстання проти польської влади під проводом козаків Івана Гонти та Максима Залізняка, описане Тарасом Шевченком у творі «Холодний Яр»

Максим Залізник

Іван Гонта

Слайд 51

Після захоплення Умані українцями московські війська на прохання польського короля, про що козакам не було відомо, виманивши на переговори лідерів руху, схопили їх. Так само й у березні 2014 р. московити запросили представників Правого Сектора на «переговори» й біля кордону викрали Миколу Карпюка

Микола Карпюк

Слайд 52

Московити згодом не тільки придушили повстання гайдамаків і стратили всіх його ватажків, а й відправили тисячі козаків на каторгу до Сибіру. Останнього ж гетьмана Запорозької Січі Петра Калнишевського відправили на Соловецькі острови майже на три десятиліття, де він і помер на 111 році життя

Слайд 53

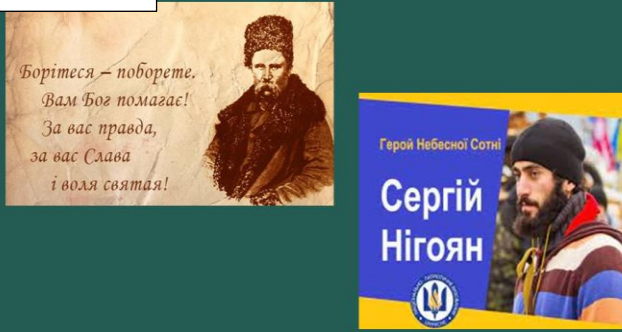
Слайд 54

«Історія не може забути, що до Петра I ті, кого ми нині зовемо русинами, тоді називалися русами чи руськими, що їхня батьківщина була Руська земля чи Русь, а теперішні руси тоді були московитами і їхня батьківщина була Московщина. Москалі привласнили ім'я русинів, щоб надати собі очевидні права на володіння цим народом. Це змішування дало можливість москалям змішувати в єдинім спільнім імені росіян русинів – без сумніву, слов'ян, і москалів, слов'янство яких більш, ніж сумнівне»

Казимир Деллар, французький політик, дослідник слов'янського світу

Слайд 55

Слайд 56

І.Я. Франко разом зі своїми однодумцями відстоював інтереси України і на політичному поприщі

Микола Міхновський

Симон Петлюра

У 1917 році Микола Міхновський та Симон Петлюра, розуміючи всю складність ситуації, вже повноцінно займалися організацією українського війська

Слайд 57

Михайло Грушевський

Володимир Винниченко

Проте М. Грушевський і В. Винниченко 10 місяців видавали Універсали про підпорядкування РФ, коли ж видали Четвертий Універсал про самостійність України, було вже запізно - ворог стояв біля воріт і вчинив криваву бійню

Слайд 58

Гетьман Скоропадський і його оточення навіть розмовляли мовою московського окупанта, ми ж знаємо вже, що кордони держави закінчуються там, де закінчується мова

Слайд 59

Слайд 60

Після здачі українцями зброї Ленін і компанія перейшли до чіткої й послідовної політики нищення нашого народу як виду - етноциду під назвою голодомор

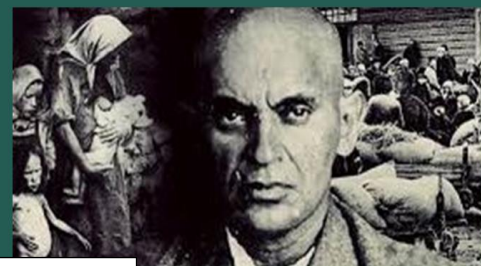

Слайд 61

Сотні тисяч, мільйони українців загинули, не очікувавши такого державного терору щодо них. Побачивши величезний народний спротив, влада після голодомору 20-х років повторила його в 1932-1933 роках, у 1946-1947 р.р.

Один із його організаторів Хатаєвич сказав : «Голод показав им, хто здесь хозяин»

Слайд 62

Російський блогер Олександр Тверської сказав: «А уявіть, якщо б Степан Бандера таке сказав: «Хлопці, я проти війни. Я домовився з більшовиками, просто зі Сталіном потрібен нормальний діалог, щоб він нас почув»? Був би він тоді Бандерою? Була би сьогодні взагалі Україна? Я впевнений, що треба вболівати на всіх рівнях з такою ж любов'ю до України і з такою ж ненавистю до ворогів України, як у Степана Бандери»

Слайд 63

Б.Сташинський

Батька Степана Бандери, священника, й брата знищили німці в концтаборі. Степана Андрійовича вбив гебіст Сташинський за вказівкою Сталіна в еміграції у 1959 році

Слайд 64

Радянська влада в 1937 знищила цвіт української нації, який назвали Розстріляним відродженням, закатувала й гноїла в тюрмах шістдесятників; у 1979 р. цинічно вбила композитора й співака Володимира Івасюка; замовила й організувала вбивство Великого Українця В'ячеслава Максимовича Чорновола, який усе своє життя віддавав любові до України й усього українського - московія завжди знищувала вільних людей через страх перед свободою, промиваючи мізки росіян з метою виникнення в них почуття ненависті та злості до нас, українців

Володимир Івасюк

В'ячеслав Чорновол

Слайд 65

Слайд 66

Плем'я стає народом тоді, коли починає формуватись Пантеон Слави національних Героїв, котрі загинули в обороні основних прав і свобод НАЦІЇ. Кожен народ має свій Пантеон, де зберігаються останки національних героїв, але тільки Українська Нація вписала в цей Пантеон мільйони людей у двадцятому та двадцять першому сторіччі, котрі полягли в битві з московським антихристом...

Слайд 67

Ми повинні вшановувати імена наших побратимів. «Історія - це особистості. Народ гуртується навколо національної ідеї, але носієм цієї ідеї завжди є особистість»

Анатолій Мокренко

Слайд 68

Жорстока війна, яку ведуть проти нас московити, вкотре переписує світовідчуття часу, вкладаючи в голову зовсім інші сенси, цілі, надії та мрії, ретушуючи всю гаму кольорів життя, залишаючи лише фарби полярності. Війна і мир, смерть і життя, брехня і правда, ненависть і любов...

Слайд 69

ІСТОРІЯ В МОМЕНТАХ

Книга Сергія Соколова – не тільки джерело знань, а й емоцій. Вона може сп'янити й дати ілюзії, або, навпаки, отверезити

Слайд 70

